

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Endringsforslag.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Ingen ønskede at udtale sig.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Spalte 207 ff. 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Spalte 2613.)

Sagen fattes under Forhandling.

Mæken: Det Forslag til Lov, som nu foreligger til Forhandling, angaar jo et Væmne, som man maa sige er af overordentlig stor Betydning. Det angaar den kommunale Husholdning, og den er af særlig Betydning for hele Samfundet. Det maa vi erkjende, saa vist som Kommunerne hertilands bære en stor Mængde Byrder, hvoraf endel isølge deres Bestaaffenhed utvivlsomt maa erkjendes for at være kommunale og derfor med Føie kunne paalægges dem, medens der jo ogsaa blandt de Udgifter, som Kommunerne bære, ere saadanne, med Hensyn til hvilke man maa erkjende, at de isølge deres Væsen snarere bør være Statsudgifter. Forsaavidt maa det tages under Overveielse, om og hvorvidt der kunde være Grund til at lette de kommunale Byrder. Men maa man saaledes erkjende, at Kommunerne spille en overordentlig Rolle i hele Samfundshusholdningen, og at de i høi Grad bidrage til at bære Udgifterne til Tilfredsstillelse af Samfundsformaal, er det et Krav, som de med Billighed kunne reise, at Ordningen af deres Indtægtsforhold er af en saadan Bestaaffenhed, at denne Ordning virkelig fyldestgjør Kommunernes billige og retfærdige Krav, at de virkelig faae alle de Indtægtskilder, om hvilke man maa sige, at de med Rette kunne gjøre Krav paa at nyde dem. Spørger man nu, om Ordningen i saa Henseende er tilfredsstillende, om virkelig Kommunerne i saa Henseende faae Alt, hvad de med Føie kunne gjøre Krav paa, ja saa tror jeg, at Svaret vil lyde, at

Ordningen ingenlunde er saa god, som den kunde være, og at der derfor i forskjellige Retninger trænges til en Reform i den bestaaende Ordning, hvorved Kommunernes Ansfer paa en mere fyldestgjørende Maade tilfredsstilles. Jeg skal i saa Henseende blot henvise til det Andragende fra en stor Mængde Kjøbstadsrepræsentanter, som ifjor fremkom, og hvori de henlede de Opmærksomheden paa forskellige Punkter, i Henseende til hvilke de mente, at den kommunale Bestatnings Ordning ikke er fyldestgjørende. At en Trang til en Reform paa dette Omraade maa erkjendes at foreligge, fremgaar jo ogsaa deraf, at Regjeringen for en længere Aarrække siden har optaget Spørgsmaalet og har fremlagt Forslag om Omordning af de kommunale Statter. Senere har det private Initiativ lyslet dermed, navnlig i Henseende til Ordningen af det Forhold, som voldes den allerstørste Vanfælighed, og som paa en Maade ogsaa har stor Interesse, nemlig Ordningen af den interkommunale Bestatning. Spørgsmaalet har ikke tidligere foreligget Landsthinget til Behandling, og naar nu Lovforslaget er sendt til os, og vi altsaa ere kaldede til at udtale os om det, saa tror jeg at imødekomme dette Things Ansæelse, naar jeg begynder med at sige, at vi have den allerstørste Interesse for denne Reformens Fremme, at vi erkjende Betydningen deraf, at vi have erkjendt den Trang, der rører sig, og at vi beredvillig, saa vidt og saa godt vi paa nogen Maade formaa, ville yde vor Medvirken til, at denne Reform kan fremmes paa en Maade, hvorved Kommunernes berettigede Interesse imødekømmes. Det er altsaa forsaavidt en almindelig Erkjendelse, med hvilken vi gaa til Behandling af dette Forslag, det er denne Grundbetragtning, som jeg har ønsket at forudsikke, at stille i Spidsen til Belysning af det Synspunkt, under hvilket dette Thing ser denne Sag og dens Betydning. Men Et er jo saa Spørgsmaalet om Reformens Fremme i sin Almindelighed, og et Andet er Spørgsmaalet om dette Lovforslags Fremme. Det er jo nemlig Noget, som maa erkjendes, at denne Reform, stor, omfattende og betydningsfuld, som den er, tillige frembyder særlige Vanfæligheder. Der er forskellige Veie, man kan gaa; der er forskellige Resultater, man kan stræbe hen til for at naae det, som er Alles fælles Maal i en tilfredsstillende Ordning. Jeg behøver blot at henvise til den Betænkning, som foreligger fra Udvalget i det andet Thing, for at vise, hvorledes i saa Henseende Veiene kunne stilles, naaget der stræbes hen mod det samme Maal. Det vil altsaa være